

ÎNCHEIERE

31 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Mușuc, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Afacerilor Interne împotriva lui Alexandru Mușuc cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă:

La data de 26 noiembrie 2014, Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Mușuc cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire.

În motivarea acțiunii reclamantului a menționat că, la data de 17 august 2014, Alexandru Mușuc a fost încadrat în organele afacerilor interne, fiind înmatriculat la Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, secția zi.

Susține că, la aceeași dată, 17 august 2009, între Ministerul Afacerilor Interne și Alexandru Mușuc a fost încheiat contractul individual de muncă nr.036630, precum și un Acord asupra condițiilor suplimentare la contractul individual de muncă, conform căruia după absolvire, pîrîtul urma să activeze în cadrul organelor afacerilor interne, unde a fost repartizat, nu mai puțin de 3 ani.

Afirmă că, după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pîrîtul, prin ordinul nr. 272 ef din 21 iunie 2012, a fost numit în funcția de ofițer operativ de sector al Secției de poliție a orașelului Sîngera a Comisariatului de poliție Botanica mun. Chișinău.

Relevă că, la data de 07 martie 2013, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 43 ef, pîrîtul a fost transferat în funcția de ofițer de sector al sectorului de poliție nr. 6 al Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție mun. Chișinău, iar la data de 05 decembrie 2013, prin ordinul nr. 519 ef, pîrîtul a fost concediat din organele afacerilor interne în corespundere cu art. 47 alin. (1) lit.k) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul poliștilor, activînd doar 17 luni și 14 zile.

Mai relevă că, conform pct. 4 din Hotărîrea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001, pentru nerespectarea prevederilor contractului individual de muncă, precum și a condițiilor suplimentare, absolventul instituției de învățămînt este obligat să restituie cheltuielile pentru instruirea sa.

Menționează că, conform calculelor eliberate de Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, pentru instruirea pîrîtului au fost suportate cheltuieli în sumă de 75375,07 lei.

Consideră că, pîrîtul nu a respectat prevederile contractului individual de muncă, prin ce a prejudiciat Ministerul Afacerilor Interne cu 38804,10 lei.

Solicită încasarea de la pîrît a cheltuielilor pentru instruirea la Academia „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne în sumă de 38804,10 lei

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 18 martie 2015 s-a admis acțiunea și s-au încasat de la Alexandru Mușuc în beneficiul Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile pentru instruire în sumă de 38804,10 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pîrîtul a activat în organele afacerilor interne de la 21 iunie 2012 pînă la 05 decembrie 2013, adică 17 luni și 14 zile, astfel, nu a respectat prevederile contractuale cu privire la exercitarea serviciului în cadrul organelor afacerilor interne nu mai puțin de 3 ani, invocînd la caz prevederile pct. 4 din Hotărîrea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în cîmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior și mediu de specialitate de stat și ale Acordului asupra condițiilor suplimentare la contractul individual de muncă nr. 036630 din 17 august 2009.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 30 martie 2015 s-a încasat de la Alexandru Mușuc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1164,12 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Alexandru Mușuc și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 05 februarie 2016, Alexandru Mușuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu trimiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești au aplicat greșit prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă și ale pct. 4 din Hotărîrea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în cîmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior și mediu de specialitate de stat.

Consideră că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt nemotivate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Alexandru Muștuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești au aplicat greșit prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă și ale pct. 4 din Hotărârea Guvernului RM nr. 923 din 04 septembrie 2001 cu privire la plasarea în câmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate de stat nu pot fi reținute în contextul în care întru soluționarea litigiului dat, instanțele de judecată au aplicat corect normele de drept pertinente, cu respectarea garanțiilor conferite de Codul de procedură civilă.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt nemotivate, deoarece instanțele judecătorești au creat părților condiții obiective pentru realizarea drepturilor sale procedurale, ambele părți au fost auzite, hotărârile judecătorești au fost motivate.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a enunțat că „o funcție subsecventă a deciziei motivate este de a demonstra părților că au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată acordă uneia dintre părți posibilitatea contestării acesteia, precum și posibilitatea revizuirii deciziei de către instanța de recurs (cauza *Suminem* contra Finlandei, nr. 37801/907, §37, din 01 iulie 2003, cauza *Șarban* contra Moldovei, nr. 3456/05 din 04 octombrie 2005 și cauza *Flux* contra Moldovei, nr. 287002/03 din 20 noiembrie 2007).

Astfel, instanța de recurs notează că, Alexandru Muștuc nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandru Muștuc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alexandru Muștuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari